

РАН БОСИЛЕК ТАРАЛЕЖКО

chitanka.info

Тръгна Тарльо да се дави. Кума Лиса го забави. Позапря го и запита:

— Къде в тази зима люта?

— Тръгнах, сестро, да се давя... Няма тъй да се оставя! Кой ме срещне, кой ме види, все се смее, все се чуди на моята грозотия! Додея ми да се крия!

— Стой, таз глупост да не правиш, посред зима да се давиш! — подхвана Кума Лиса. — Бива ли тъй? Засрами се! И в тез води мразовити! Я си събери бодлите и на топка превърни се, па по хълма търколи се! И ще видиш как в играта ще забравиш ти тъгата!

Тарльо наш послуша Лиса, па надолу търколи се. В лепкав сняг се той оваля, стана цяла топка бяла. Тъй търкаля се, въртя се, в долината пак завря се.

Там играч самин стоеше и човек от сняг лепеше. Топката щом зърна, рече: „Мойто беличко човече и глава си има вече. Тя самичка тук пристигна!“

И той топката издигна, та за глава я постави. Въглени взе и добави: „Ето нос, уста, очички... Снежко мой надмина всички! По ръст и по красота той е първи на света!“

Тъй като чу Таралежко, свеси нос, въздъхна тежко: „Пак за хубост дума става, пак се някой подиграва... Не, не бива да се бавя! Тръгвам вече да се давя!“

Той бодлите си подаде, но вик страшен се раздаде: „Оле, оле, нещо шава! Оле, мамо, оживява!“

Понадникна Таралежко, а насреща му играчът вика и назад отскача. Страшно изкривил очите, кат бодли стърчат косите... Тарльо се засмя и каза:

— Бре, тоз кресльо на мен мяза! Като моите бодли има! Пък аз — глупчо — посред зима съм изглупял да се давя! Не! За друг път ще оставя!

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.